

A view from inside a tomb looking out at a sunrise over a landscape with a cross and palm trees. The scene is framed by the dark, rocky opening of the tomb. Outside, a bright sun rises over a landscape with a large cross in the center, palm trees, and other vegetation. The sky is a mix of blue and orange, with a few birds flying in the distance.

Han er ikke her,
han er blitt reist opp!

På Hjemveg

April 2025

På Hjemveg

Utgis av Evangelisk Luthersk Misjonslag (ELM).

- Misjonsorganisasjon ble grunnlagt høsten 2004.
- Den er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken.
 - Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.
- Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon.
- Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korsfestes, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forkynnelse av ordet om korset.

Hjemmeside for ELM: www.misjonslaget.no

Hovedkonto ELM: 1638.21.01514

Vipps: 119348.

Redaksjonen:

Jan Oskar Butterud, Thomas Klavenæs, Rode Malerød,
Birgitte Klavenæs og Birger Mangelrød

Innhold

Historier for små og store	4
Sitatsiden	5
Peru siden	7
Sangsiden	10
Påske-bok	12
Andakt	16
Påskeandakt	17
Ung	19
Aktuelt	21
Galaterbrevet	23
Katekisme-preken	25

Historier for små og store

Historien om rosen som aldri kan dø handler om en mektig dronning som var så glad i blomster. I hagen sin hadde hun blomster fra hele verden. Til og med oppover slottsmurene vokste de.

«Men sorgen og bedrøvelsen» var i dette slott. Dronningen var syk; så syk at hun kom til å dø. Det var legenes dom. Den klokeste av doktorene sa at det allikevel var «en frelse for henne ... Skaff henne verdens vakreste rose». Dersom hun får øye på den, «dør hun ikke».

Fra allverdens kanter kom vakre blomster fra alle slags hager, men ingen av dem kunne hjelpe den døende dronningen. En mor viste fram sitt spedbarns røde roser på kinnene. Vakkere rose finnes ikke, mente moren. «Ja det var en vakker rose, men det finnes en som er enda vakrere, sa vismannen.»

Til slutt kom det en gutt inn i rommet, og tårene trillet nedover hans ansikt. Det var dronningens sønn. Han hadde en oppslått Bibel i hånden. Gutten satte seg ved morens seng og leste «om ham som ga seg selv hen i korsets død for å frelse menneskene, selv de ufødte slekter. 'Større kjærlighet finnes det ikke'».

Da fant dronningen verdens vakreste rose. Aldri dør den som ser denne rose. Det er den vakreste rose på jorden.

En fortelling av H.C. Andersen - Gjenfortalt av Jan Oskar Butterud

H. C. Andersen eventyr og historier. B.1 s 370. Oversatt av Odd Bang Hansen Libri Arte 1996

Sitatsiden

«Jesu sjele kamp i Getsemane... Er en meget gripende fortelling og den rette begynnelse til vår Herre Kristi lidelse. Den tjener ikke bare til lærdom, da vi i den kan se hvorledes den Herre Kristus har skikket seg i sin angst og nød, men endog til trøst imot synder og den onde samvittighet.»

«Han sier selv: Min sjel er helt bedrøvet inntil døden... Han vil med disse ord si: Jeg er i så stor angst, jeg er så forskrekket, bedrøvet og elendig, som om sjelen skulle fare ut av mitt legeme. ... Det er intet liv for meg mer, det er ingen redning! Jeg må dø! ... Det er imidlertid skjedd for vår skyld at dette mennesket er blitt så dypt bedrøvet, som ikke noe annet menneske på jorden.»

«Vi erfarer nemlig hos oss selv og andre at vi akter synd for en ubetydelig skade. Ja hva mer er, vi har lyst til og kjærlighet til den.»

«Han skjelver og bever på Oljeberget, og er så redd at han svetter blod. Mine synder, som han har lagt på seg og båret så tungt, er årsaken til dette. Derfor vil jeg la den bli liggende der, og sikkert håpe at når jeg kommer for Gud og hans dom, så finner Gud ingen synd hos meg - ikke av den grunn at jeg hadde vært from og ikke gjort noen synd, men fordi Gud selv har tatt mine synder fra meg og lagt den på sin sønn.» (Esai. 53,4).

«Ligger nå dine synder på Kristus, vær da tilfreds i ditt hjerte. De ligger på det rette sted, der de skal ligge, ...»

«Dette skal du stole på, og takke Gud for denne usigelig nåde at han har tatt fra deg den tunge byrde som ville ha styrtet deg ned i helvetes avgrunn. Den har han lagt på sin sønn, vår Herre Jesus Kristus som skjønt han var uten synd, og evige Gud, likevel bærer så tungt på oljeberget at han på den av den grunn svettet blod.»

Doktor Martin Luthers predikener. Episteltekster. Predikener over lidelseshistorien.

s. 505 ff. Tønsberg 1984. Det evangelisk lutherske kirkesamfunn

Perusiden

Min Perutur – av Eline Mangelrød

Jeg var så heldig å få være med på tur til Peru, sammen med en gjeng herfra. Jeg har hørt mye om Peru gjennom hele livet mitt egentlig, og fått lov å bli kjent med noen peruanere som har vært på besøk i Norge. I tillegg er jo tanta mi fra Peru. Jeg skulle endelig få oppleve misjonslandet vårt, og møte menneskene der ute på ekte. Det gledet jeg meg til.

Inntrykkene ble mange, og jeg sitter igjen med mange gode minner og opplevelser fra Peru, forsamlingen, og den flotte gjengen jeg fikk reise sammen med. Det var et fint turprogram, med flinke guider, Håkon og Jon. De ga oss et godt innblikk i hvordan ting fungerer i Peru, både gjennom historie og politikk og gjorde rundturen i Peru veldig spennende. Vi bada i Stillehavet og i varme kilder. Vi var på fine hoteller, mange sightseeinger og fikk se kjente steder i Peru. Vi fikk oppleve den tynne luften i høyfjellet og noen fikk prøve å løpe litt

der oppe, noe som var skikkelig slitsomt. Alt ble dobbelt så tungt der oppe. Vi fikk også holde ørn og en alpakkababy. Og vi så endelig condoren en tidlig morgen, etter å ha ventet på den i 2 timer. Vi kjørte boggibil i ørkenen, og så solen gå ned i ørkenen. Noen av oss ble veldig gode på å prute på de forskjellige inkamarkedene vi var på. Vi spiste masse kylling, men også ordentlig peruansk mat som «lomo saltado». En dag fikk vi oppleve en ekte Peruansk demonstrasjon, hvor misfornøyde gruvearbeidere sperret veien flere ganger, slik at vi ble nødt til å overnatte i bussen en natt. Det er en side av Peru det og, og det er spennende å ha fått oppleve det også. Stemningen i bussen var god, så da gikk det fint med noen timers venting.

Menneskene i forsamlinga var så imøtekommende og smilende. Vi fikk gaver, og mange snakka med oss. Det var en opplevelse å være med på et peruansk møte, og på innvielsesfesten. Det var stort å få se hvor fin den nye kirka var blitt. Og tenk at vi har fått være med å bidra, så den kunne bygges.

Vi fikk lov å være med Bianca (hun ble jeg først kjent med her i Norge) å levere ut bibeltraktater i nabolaget til kirka en formiddag. Det er så mange flere der ute som må få høre at Jesu har dødd for de også. Det kan vi be om, at evangelistene må få frimodighet til å fortelle til flere, og at flere kan få ta imot Jesus som sin frelser. Vi må fortsette å gi penger, så arbeidet kan fortsette der ute.

«Gi meg ditt ømme frelsersinn for slektens sorg og harm. Lukk meg i dine smerter inn, og gjør meg sterk og varm. Lær meg å skue med ditt blikk hvert folk som liv og grenser fikk. Å bære verdens nød og skam, med kjærlighetens offerbrann. Til døden tro, tålmodig, sterk og fro.»

Sangboka nr: 705, vers 2

Det må ikke være nok for meg at jeg har fått tatt imot frelsen i Jesu blod. Alle må få muligheten til det!

Sangsiden

O, du ärans konung, Herre Jesu Kriste.

Du, den förste och den siste.

Du, som ingen växling och förvandling lider,

Såsom vi av år och tider,

Pris ske dig

Innerlig!

Må var själ och tunga

Blott ditt namn lovsjunga.

Konung, med de helga, dyra, djupa såren

Du, som gav ditt liv för fåren,

Du är mild och tålig, mäktig i de svaga,

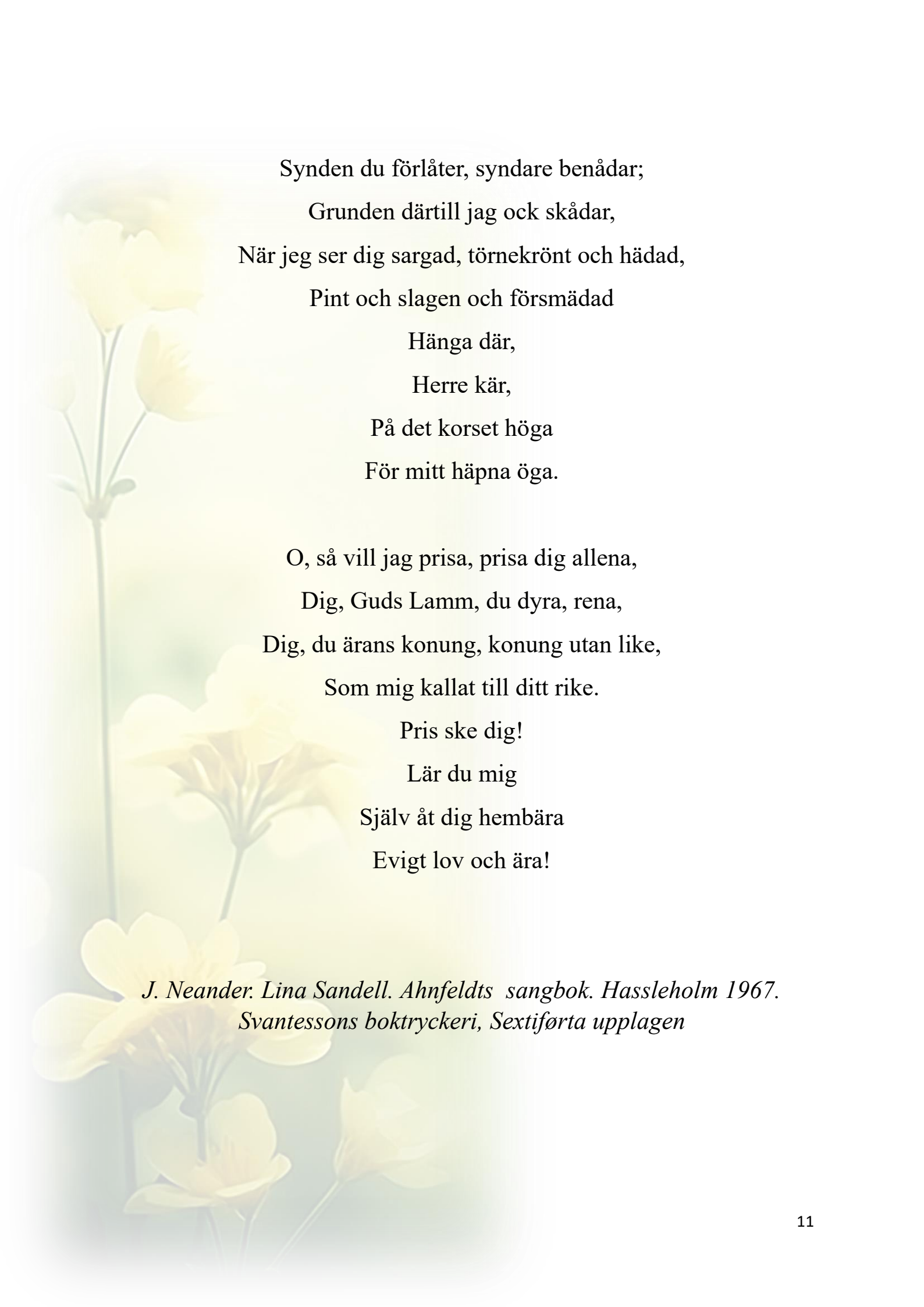
Låt vårt lov dig väl behaga.

Självt ditt verk

I oss stärk,

Må, om möjligt, alla

För ditt kors nedfalla!

Synden du förlåter, syndare benådar;
Grunden därtill jag ock skådar,
När jeg ser dig sargad, törnekrönt och hädad,
Pint och slagen och försmädad
Hänga där,
Herre kär,
På det korset höga
För mitt häpna öga.

O, så vill jag prisa, prisa dig allena,
Dig, Guds Lamm, du dyra, rena,
Dig, du ärans konung, konung utan like,
Som mig kallat till ditt rike.
Pris ske dig!
Lär du mig
Självt åt dig hembära
Evigt lov och ära!

*J. Neander. Lina Sandell. Ahnfeldts sangbok. Hassleholm 1967.
Svantessons boktryckeri, Sextiförta upplagen*

Påske-bok

Av Ingrid Klavenæs

Guds lam av Andreas Fibiger

Den kjente fasteboken «Guds lam» av Andreas Fibiger er en bok mange velger å lese i tiden før påske. Boken ble gitt ut i 1911, men bokens innhold har ikke mistet evnen til å trekke en leser i 2025 inn i en varm og trøsterik, ransakende og sjelesørgerisk vandring sammen med Jesus på den vandringen Han hadde til Golgata.

Vi flyr av sted (Salme 90:10), men du kan ved å lese denne boken, som så mange før deg, stoppe litt opp og finne hvile ved å senke deg ned i en dypere forståelse av den nåden Jesus gir deg, ved hans bunnløse kjærlighet som vises gjennom lidelseshistorien. I denne boken legges det frem en rik innsikt i hva Jesu lidelseshistorie innebar. Fibiger trekker fram mange sjelesørgeriske perspektiver ved de ulike hendelsene som skjedde i den stille uken, Getsemane, på langfredag og på Golgata. Han viser til understrekende bibelvers og sanger, og belyser situasjoner og spørsmål en møter på gjennom livet som kristen. Dermed er det en aktuell og viktig bok som viser at personlig tro og kristenliv er uløselig knyttet sammen med Bibelens evangelium. Når man leser denne boken, blir man ikke bare tatt med på en vandring gjennom Jesu lidelseshistorie, men også en vandring i eget personlige kristenliv – en vandring som fører oss frem for Jesu føtter.

Det er noen rike sannheter fra boken jeg ønsker å dele, som jeg også selv stadig vil trenge å holde frem for meg selv.

Sjelekampen i Getsemane blir sterkt skildret av Fibiger, med mange momenter som får det idylliske bilde en så gjerne har av Getsemane til å falme, og det blir så nært hvilken angst og pine Jesus gjennomgikk,

med ansiktet mot jorden og svetten av blod. «Her i Getsemane ble i virkeligheten korset allerede lagt på hans skuldre. Da kom det store, tunge berget av synd inn over ham fra mørket .. Se ham, bøyd til jorden for dine synders skyld!» (s. 60). Sangen *Hin time i Getsemane* blir mer betydningsfull å synge enn noen gang:

Men skulle engang blive kold

Min kjærlighet til deg

Da minn meg om Getsemane

Og om din sved for meg!

Denne bønnekampen ender med at Jesus bøyer seg i lydighet til Guds vilje, og slik fikk han Guds kraft og Guds fred til å møte det som før verdens grunnvoll ble lagt var bestemt til å legges på han. Og tenk:

Guds fred og Guds kraft er noe som gis til alle som bøyer seg i lydighet og tro til Hans vilje; «Den som har Guds fred er sterk og stille, og den som går i Guds kraft, er uovervinnelig» (s. 66). Hvilke løfter!

Jesu blikk på Peter

Det er mye i *Guds lam* som skildres om Peter som for min egen del ble sterkt, selvransakende og trosstyrkene. Istedenfor å være styrket av Guds kraft, kom Peters fornektelse dypest sett av at han forsømte å våke og be, og i tillit til *egen* kraft gikk like inn i løvens gap (s. 96). «Og straks, mens han ennå talte, gol hanen andre gang.» Det lød som en dommedagsbasun for Peter. Og mens det ennå skingret i hans øre, **vendte Herren seg og så på ham.** .. Det blikket fra Jesus ble Peters redning.» (s. 106-107)

Når Jesu blikk vender seg mot oss, er det lik solstråler som lyser opp støvskyen man står i av synd, og man innser sin egen elendighet og fordervelse. Peters historie gjennom fornektelsen, angeren,

erkjennelsen og til sist fra det innerste av hjertet det dype ønske om å forenes med Jesus blir fortalt så menneskeligjort og rørende av Fibiger. Jeg kan ikke annet enn å anbefale å lese boken selv, og kort sitere Fibigers sammenfatning om betydningen av blikket fra Jesus:

«Dette blikket drev Peter med uimotståelig kraft ut fra ilden, ut i fra angerens mørke, inn under tåreregnet i bedrøvelsen etter Gud, fra avgrunnens rand inn i frelsens havn!» (s. 107)

«Gud skje takk for at Peters fornektelse fikk lov til å stå i Bibelen. Så er det håp også for en synder som meg, for hans kjærlighets skyld som redder sitt barn ved sitt blikk.» (s. 108)

Jesu ufattelige kjærlighet

Blikket Jesus gir Peter vitner om hans kjærlige sinnelag, som Fibiger stadig trekker frem, lidelseshistorien igjennom. Selv i de aller mørkeste timene på korset, kommer det frem hvilken kjærlighet vi har med å gjøre: «Se ham henge der alene midt i dette folkehavet, ombrust av et hav av spottere, og så likevel med hjertet fullt av bønn for dem, med det ene ønske også å måtte bli til frelse for disse spotterne. **Slik elsker Guds sønn.**» (s. 196).

Selv i de aller mørkeste timene, midt i utenkelig lidelse. *Guds lam* belyser ikke bare de rent fysiske lidelsene Jesus gikk gjennom, men også den mest ufattelige lidelsen: «I lange, tunge bølger kom syndeskylden rullende over ham på korset». Jeg fatter ikke hva det vil innebære av lidelse. «Kan vi ikke fatte det med vår tanke, og knapt nok romme det i vårt hjertes tro, så kan vi likevel vite at aldri har noen lidt eller kan noen her på jorden komme til å lide om så bare en brøkdel av det Jesus led den gangen.» (s. 210)

Gjennom lesningen blir min erkjennelse hvor lite jeg forstår av Jesu kjærlighet til meg – den ufattelige smerten han gjennomgikk, og at det

var for meg. Jeg kan ikke annet enn å se ned i skam over hvor sjeldent det er noe jeg akter på. Ransaket av lyset, skamfull og liten. Dette fortjener jeg ikke. Likevel ser vi i Bibelen hvordan Jesus møter de rundt seg gjennom forbønn, handlinger og ord. Det er mengder med eksempler for oss på hvordan Jesus møter oss i dag, med hvilken dyp kjærlighet han har i øynene når han ser på oss. «For du er dyrebar i mine øyne, høyt aktet og jeg elsker deg.» Jesaja 43:4. Hvor ufortjent og uforståelig det enn føles, er det like fullt sant.

Guds lam har for meg gitt en dypere innsikt i hva Jesus led for meg, og gjort min egen tilkortkommenhet enda tydeligere, dermed også hvor **fullstendig avhengig** jeg er av Jesus og Hans overstrømmende og rike nåde. Men jeg kommer stadig tilbake til Paulus sine ord: «Nå ser vi i et speil, i en gåte, da skal vi se ansikt til ansikt. Nå forstår jeg stykkevis, da skal jeg erkjenne fullt ut, slik Gud kjenner meg fullt ut.» (1. kor 13:12) En dag skal vi fullt ut kjenne den nåde og kjærlighet som vises til Peter, til deg og til meg, og de millioner av folkeskarer gjennom alle tider som han går i forbønn for og som han elsker slik at han beseiret døden og sto opp igjen.

Derfor kan vi stemme i med Jesaja: «Jeg vil glede meg i Herren, min sjel skal fryde seg i min Gud. For han har kledd meg i frelsens drakt, i rettferdighetens kappe har han svøpt meg – lik brudgommen, som setter på seg en lue prektig som prestens, og lik bruden, som pryder seg med sine smykker» (Jesaja 61:10)

Ham tilhører lovsangen, prisen, makten og æren i **all evighet**.

Kilde: Andreas Fibiger *Guds lam*. Språklig omarbeidet av Nils Dybdal-Holte. Antikkforlaget 2003

Andakt

Hebr 7, 25

Derfor kan han også fullt ut frelse dem som kommer til Gud ved Ham, fordi han alltid lever og går i forbønn for dem.

Jesus på vei mot alle tiders prøvelse; med ett mål!: Å føre en synder, alle syndere, (dvs alle mennesker), fram for Gud. De kan kun stå for Gud som Ham selv. Dette visste Jesus. Guds åsyn fryder seg ved synet av sin sønn, ingenting gleder den allmektige mer. Jesus skal møte Gud med sitt eget ord, og på sitt eget ord, den som kommer til Gud ved Ham! Jesus vet også at om ett menneske møter Gud på et annet grunnlag, går det evig, og fortjent, fortapt. Gud kan kun se dette mennesket som Jesus.

Dette bærer Jesus med seg over Kedron, inn i Getsemane, og inn for det høye råd. Når Han ser Peter, og hører at han banner på at han ikke kjenner denne mannen, og når Jesu blick møter Peters blick. Når Jesus står for Pilatus, rettes dette uutgrunnelige hjerte mot synderen, Han tier, dvs. Han samtykker. Han tenker på dem som engang skal møte den tre ganger hellige Gud. Videre under korsets byrde, opp mot Golgata, der blir Han hånet og spottet, slått og spyttet på. Hele tiden med synderen, deg og meg, bærende i sitt hjerte. Fra korset roper Jesus sin siste hilsen til deg før Han dør, Han ville du skulle vite: Alt er fullbrakt! Jeg skal bære deg fram for den hellige Gud; vi to er ett. Du skal ikke dø, for jeg dør i stedet. Jesus kunne når som helst ha avsluttet sin lidelse, men samtidig kunne Han ikke det. Han visste at du engang skal måtte redegjøre for ditt liv, og ingen kan møte Gud uten ved Ham.

«Konung, med de helga, dyra, djupa såren.... Evigt lov och ära!»

Thomas Klavenæs

Påskeandakt

Det er fullbrakt.

Ingen setning som har vært sagt i menneskehetens historie, har større innhold enn disse tre siste ord før Jesus oppga sin ånd og døde på korset. Jesus ble ofret som Guds offerlam i synderes sted. Jesus var den eneste, helligste, reneste som kunne være det offeret som Gud hadde velbehag i.

Hebr 10.14: For med ett offer har han for alltid gjort dem fullkomne som blir helliget.

V.17: Og deres synder og deres lovovertrædelser vil jeg ikke lenger minnes. Konklusjonen på disse to vers, og vi kunne funnet mange flere i skriften, er: Det største problem for oss mennesker er ikke synden, men det er at vi ikke tar imot syndenes forlatelse.

Når alt er fullbrakt da er all synd tatt bort!

Hør så skal din sjel leve! Det er sånn det står i sangen:

Du som freden meg forkynner

Du en frelser, jeg en synder.

Du med amen, jeg med bønn.

Du med nåden jeg med skammen og hvor vi dog passer sammen.

Du Guds salvede Guds sønn.

Ja visst er synden et stort problem. Den vil føre meg og deg til en evig fortapelse. Der er det ingen nåde. Vær med å be om at Den Hellige Ånd må vise oss synden og herliggjøre Jesus for våre hjerter.

Derfor: Skynd deg, skynd deg å ta, ta Guds rike i dag.

Vi har en anklage i djevelen som kommer til oss på mange måter. En av dem er at han sier: Du er for stor synder, du må få ordnet opp i livet ditt først. Til andre sier han: Du ser for lite, du må komme litt lengre. Noen ganger sier han: Utsett denne saken. For andre kan det være tunge byrder. Ja, her er det mye.

Anklagene er mange, men hva sier Ordet?

Kom til meg alle som strever og har tungt å bære.

Og i sangen står det: Kom som du er til din frelser. Vi må ikke la oss hindre av de mange ting.

Ja, det lyder et kom til alle - om det så er for tusende gang.

Uten Jesu ord "Det er fullbrakt" er det ingen hvile for sjelen. Derfor må synderen alltid gå om Golgata for å finne hvile.

Men i lyset fra korset kan du ta til deg hele Guds evangelium.

Ett vers i Jes 43.1 kaster stort lys over frelsen: «Så sier Herren som skapte deg, Jakob som dannet deg, Israel, Frykt ikke! Jeg har gjenløst deg, kalt deg ved navn, du er min.»

Dette sier den allmektige Gud til meg! Om jeg føler meg slik eller slik. Det lyder et: frykt ikke. All grunn til frykt har Jesus tatt bort! Kalt deg ved navn. I menneskevrømmelen har Gud kalt meg med mitt navn.

Så sier han disse tre ord som en mektig hilsen fra korset. Du er min. I salme 95:1-3 ser vi frukten av frelsen: Kom la oss juble for Herren.

Det er stort at vi igjen skal få feire påske, og høre disse mektige tre orda: Det er fullbrakt og på grunn av det så sier han til meg: Du er MIN.

Takk Jesus at du døde i mitt sted!

Birger Mangelrød

Ung

Trøst for ung og gammel

Det er godt å være en kristen

Vismannen sier: ... å være i visdommens skygge, er som å være i skyggen av rikdom. Men kunnskapens fortrinn er at visdommen holder sin eier i live. (Predikeren 7, 12).

Dette går igjen i Bibelen: Den som sitter i Den Høyestes ly, som bor i Den Allmektiges skygge, han sier til Herren: Min tilflukt og min borg, min Gud som jeg setter min lit til! (Salme 91). Dette er rikdom! Dette menneske har en styrke som overgår all forstand i møte med motstand. For vedkommende sier til Herren: *Min tilflukt og min borg, min Gud som jeg setter min lit til. For han frir deg fra fuglefangereens snare, fra ødeleggende pest.* (Salme 91, 2 og 3).

Det betyr ikke at den går sorgløst gjennom livet. Det ser vi av de bibelske troshelter; Josef ble solgt som slave og nær drept av sine halvbrødre. Over to tiår etter ser han dem i øynene og sier: *Dere tenkte ondt mot meg, men Gud tenkte det til det gode, for å gjøre dette som vi ser i dag, og berge livet til mange mennesker* (1 Mos. 50, 20).

David trøster seg også med dette når han synger: *Da jeg bare var et foster, så dine øyne meg. I din bok ble de alle oppskrevet, de dager som ble fastsatt, da ikke én av dem var kommet* (Salme 139, 16). Han møtte uro og redsel. De første 12 år av hans kongedømme var en hvileløs flukt fra en gal morder. Videre kjente Kongen uro innad i familien og et opprør i sitt rike. Dermed er det ikke en sorgløs herlighetsteologi vi hører i denne salmen. Bibelen taler klart om at det som skjer, ikke skjer uten at det blir veid av den omsorgsfulle Gud. Det er til vårt eget beste. Han som ikke bare er allmektig, men også allvitende. Se bare på Job. Den onde måtte spørre Herren om å få lov

til å røre ved Jobs rikdom, familie, og helse. Det fikk han (lov til). Når Job hadde vært gjennom dette, sier han: *Bare det ryktet meldte, hadde jeg hørt om deg, men nå har mitt øye sett deg.* (Job 42, 5).

Jesus går detaljert til verks når han beskriver den omsorgen han har for oss: *Men endog hårene dere har på hodet, er talt alle sammen.* Vi har omsorg for vårt legeme, men vi tenker ikke mye på et hår. Men det gjør Jesus.

Det er trygt å vite at jeg har Den Allmektiges beskyttelse i livet. Det er godt å vite at Den allmektige har talt hvert hår på mitt hode, og at hele mitt liv ligger i hans hender. Han hindrer det som jeg gruer for, dersom det ikke tjener meg til det beste. (Rom 8, 28.)

Vekkelsespredikant og bibelskolelærer Harald Midtsian sa til oss elever: 'Problemene er veid på Guds gullvekt'.

Til slutt, et ord av salmisten: *Du har sett det. For du ser ulykke og plager, og du tar det i din hånd.*(Salme. 10, 14).

Jan Oskar Butterud

Aktuelt

Påskebudskapet fra Konkordieboken

Jesus er ... født av jomfru Maria, som i sannhet har lidet, er korsfestet, død og begravet, for at han skulle forlike Faderen med oss og være et offer, ikke bare for arvesynden, men også for alle menneskenes gjerningssynder.

(CA 3. Konkordieboken, s30 Redaktør Jens Olav Mæland, . Lunde forlag, 1985.)

Jeg synes ordet *forlikt* er et trøstefullt ord, for Jesus har forlikt meg med Gud.

Derfor døde Jesus.

Vi lå under Guds vrede og unåde, dømt til en evig fortapelse, slik som vi fortjente. Det fantes ingen råd, ingen hjelp, ingen trøst for oss - før denne Guds eneste og evige sønn i sin grunnløse godhet forbarmet seg over vår jammer og elendighet, og kom fra himmelen for å hjelpe oss ... Han ble menneske, unnfanget og født uten synd, av Den Hellige Ånd og jomfruen, for å kunne være herre over synden. Og dertil har han lidet, er død og gravlagt for å gjøre fyldest for meg, og betale det jeg skyldte, ikke med sølv eller gull, men med sitt eget dyrebare blod.»

Konkordieboken, s346. Redaktør Jens Olav Mæland. Lunde forlag, 1985.)

Derfor kan vi forkynne med reformatorene, både for oss selv og andre:

Så ofte som vi taler om den rettferdiggjørende tro, må det bemerkes at disse tre stykker hører sammen: Først løftene selv, dernest at løftenet er ufortjent, og endelig Kristi fortjeneste som løsepenger og forsoningsoffer.

(Konkordieboken, s. 98, Caspari og Johnson. Språklig modernisert av meg. Avtrykk av tredje opplag av Kristiania-utgaven).

Løftet blir mottatt ved troen. At det er ufortjent, utelukker vår fortjeneste og viser at velgjerningen tilbys bare av miskunn. Kristi fortjeneste er en løsepenge, fordi det er nødvendig at det er en bestemt og sikker soning for våre synder.

(Konkordieboken, s. 78. Redaktør Jens Olav Mæland . Lunde forlag, 1985.)

Jan Oskar Butterud

Galaterbrevet

I forrige nummer tok vi for oss den striden som et Guds barn har mellom synd og nåde, og avsluttet med rettferdigheten og freden i Kristus. Vi vil fortsette med: «... vår Herre Jesus Kristus».

Påskens budskap

I Bibelens verden er det sammenheng mellom jul og påske. For Jesus ble født i en stall, og døde på et kors. Du skal kalle ham Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder, sa engelen til Josef. Derfor kom Jesus for å ta på seg verdens synder. (Joh 1, 29).

For så har Gud elsket verden at han gav sin sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv. (Joh 3, 16).

At jeg er elsket av Gud, er lykksalig å tenke på. Guds egen sønn kom ned til jorden for min skyld, for å bære bort alt det som sto i veien mellom Gud og meg; det som ikke går sammen med den Hellige Gud, og det som Bibelen kaller for synd. Det forteller om hans kjærlighet til meg.

Jesus elsker meg! Ikke på grunn av at jeg er from og god, med på tross av dette. Jesus elsker ikke på grunn av, men på tross av. Han har tatt bort all trass i meg. Dette naglet han fast til korset, tråkket på det og kastet det i havets dyp. (Mika 7, 19).

Dette kostet ham blod, svette og tårer. og enden på hans jordeliv ble gudsforlatthetens mørke. Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg? Disse ord ropte han ut der han hang på korset. Da opplevde han det som David profeterte: Jeg er en orm og ikke et menneske, jeg er spottet av mennesker og foraktet av folk. (Salme 22, 7). Og spott ble det. De høye herrer hånte ham, spyttet på han, og slo ham. Hvorfor?

Fordi han skulle berge meg og deg til himmelen. For så høyt har Gud elsket meg og deg at han var villig til å gå gjennom dette.

Hans navn er Jesus, for han skulle gi sitt liv som løsepenge til mange.
Hans navn er Kristus, Messias, sønnen som var lovet fra Mosebøkene
til profetene.

La oss holde påske med takk og tilbedelse, og med beskuelse av hans vei til Golgata.

Jan Oskar Butterud

Katekismeprekener

Det femte bud: Du skal ikke slå i hjel

Jeg kunne ha skrevet om abort, men fordi alle kristne vet at abort er mord vil jeg heller skrive om noe som ligger kristenheten nærmere. Nemlig det som Luther sier om det femte bud: «Man skal ikke slå i hjel, verken med hånd, hjerte eller munn, med tegn eller miner eller med råd og dåd»

(Bokklubbens kulturbibliotek. Martin Luthers store og lille katekisme, oversatt av Sigurd Hjelde. De norske bokklubber, 2001, s. 323).

I en tid som denne, hvor alle tenker på seg, sitt og sine, er det på sin plass å minne om at Luther, som kalte rettferdiggjørelsen for hovedartikkelen, også holdt nødvendigheten av gode gjerninger høyt: Han holdt det like så nødvendig at fromme lærere med samme flid betoner læren om gode gjerninger som læren om troen. For satan er begges fiende, og gjør heftig motstand imot dem.

(Store Galaterbrevskommentaren. B. II, s. 272f Oversat af sognepræst. Helge Haystrup. Credo Forlag København 1984).

Her er det ikke snakk om kampen mot syndens daglige plage, for her er gamle-Adam under den trellbundne vilje.¹ Her menes gode gjerninger som du gjør mot din neste. Her er Luther som vanlig på

Ordets grunn, for Paulus sier om du ikke har nestekjærligheten, så har du ingenting. (1 Kor 13, 2).

(¹ En av Luthers mest kjente skrifter.)

Ole Hallesby peker på at det går mange i Guds menighet som ingen legger merke til, fordi de andre trekker til seg oppmerksomheten; de interessante, de morsomme og pene menneskene. Derfor blir de andre usynliggjort.

(Dr. O. Hallesby. Aandens fylde. S. 130 f. Kristiania 1924 Lutherstiftelsens forlag.)

Apostelen Johannes skrev til sine venner: Dette er hans bud, at vi skal tro på hans Sønn, Jesu Kristi navn, og elske hverandre, slik han bød oss. (1 Joh. 3, 23.).

Jan Oskar Butterud

På gjensyn!

Redaksjonen hilser dere med Matteus 1:23:

«Når jeg ser blodet, vil jeg gå dere forbi.»

2 Mosebok 12:13

